

den højtærede Minister betragtede det som en Insinuation, hvad jeg sagde om Pressen. Jeg har ikke sagt, at den højtærede Minister selv har skrevet disse Artikler i Højrebladene, men de ere utvivlsomt skrevne af Kredse, der staa den højtærede Minister nær. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amtsbte Valgfreds syntes overrasket og mente, at jeg kun havde læst paa Referater af Bølle-handlinger, er det jo slet ikke Tilfældet. Det, der er Tale om, er de urigtige Fremstillinger, hvorved man har søgt at skabe en offentlig Stemning i Befolkningen, før dette Forslag kom frem. Slikt er ikke noget nyt. Da vi i sin Tid fik de provisoriske Love som Gendarmprovisoriet og Straamandsprovisoriet, blev Stemningen ogsaa forberedt i Højrepressen. Man sagde: Saadan og saadan er Tilstanden, den er utaalelig, og efter at man saaledes havde gådet Jorden, kom Forslagene. Noget lignende er sket her. Man har — jeg tror at turde sige det, selv om det ikke er parlamentarisk — ved faldte Fremstillinger af Forholdene søgt at give det Udseende af, at Voldshandlingerne ere i Tiltagende, og derved søgt at skabe en Stemning for dette Forslag, der ikke vil ramme de grove Volds handlinger, men kun smaa og ringe Forsejler.

Den højtærede Minister svarede ikke paa noget, som for mig er ganske væsentlig, nemlig mine Udtalelser om Raaheden i Dommerstanden og Politiet. Jeg har tilladt mig at se efter, hvilke Volds handlinger der er foretaget i de sidst forløbne Par Maanedes, og har da fundet det højt mærkeligt, at for det første er der kun Tale om meget faa, og dernæst er der af disse faa et Tilfælde, som jeg forleden omtalte, hvor Volds handlingen er udøvet i forholdsvis fint Selskab, og i to andre ere Volds handlingerne udøvede af Politibetjente. Det er kommet offentlig frem, og Sagerne ere under Politundersøgelse. Det er altsaa fuldstændig korrekt, naar jeg nævner dem her. Et af de Tilfælde, hvor der er Tale om Volds handling fra en Politibetjents Side, foresaldt over for en 16-aarig Markør, hvem man uden Grund sigtede for et lille Tyveri. Ham tog man op paa Politistationen, slog ham i Ansigtet og slog ham med en Røtting, og senere slog Politibetjenten den unge Mand med hæbeslydte Hænder i Ansigtet. Uagtet den unge Mand ikke ved nogen som helst Handling havde givet Anledning til at tro, at han havde forset sig, blev han saaledes mishandlet paa Politistationen, og nu, da Sagen er under kriminel Undersøgelse, foreligger der ingen anden Forstel paa de afgivne Forklaringer, end at man er uenig om,

hvorvidt der var to eller flere Knuder paa det Lov, hvormed der blev slaaet. Man har mærkeligt nok ikke lagt Lovet frem, men man disputerer om, hvor mange Knuder der har været derpaa. Derimod er det notorisk, at den unge Mand har faaet Slag baade med Lovet og med Hænderne. En anden Sag, der er under Politundersøgelse, angaar en Mand i Kjøbenhavn ved Navn Anfer Lund. Han var bleven Vidne til en Politiforsejelse paa Gaden, og da han syntes, at Politiet ikke var optraadt korrekt, tilbød han sig som Vidne. Dette Tilbud irriterede Betjenten i den Grad, at da han kom til Politistationen med denne Mand, som vilde vidne, greb han ham i Kraven og fastede ham ind i Porten med de Ord: Nu skal Du faa din Lyft styret, og mishandlede ham saaledes paa Stationen, at hans Drekning sprang, og Blodet flød ham ud af Dret. Jeg behøver ikke at omtale det nærmere. De Herrer maa erindre, at hvis dette Forslag bliver Lov, ville de Arbejdere, der i Fremtiden skulle straffes, blive straffede efter en Rapport af en Politibetjent, der maaske er den virkelige Voldsmand, medens den anden er en forholdsvis stikkelig og fredelig Mand. Jeg har tidligere sagt, og det er sagt mange Gange her i Salen, at vi have intet idealt Retsvæsen, intet idealt Politien, ingen ideal Dommerstand, men at vi værtimod have et Politii, om hvilket Borgeme ere ret enige i, at det er brutalt, og at vi have en Dommerstand, som man ogsaa ret ofte beklager sig over i denne Sal. Hvad der her foreligger, er altsaa, at de Arbejdere, der begaa en ringe Forsejelse med Pus eller Stød over for Skruebrækkere eller i Anledning af en lignende uhøderlig Handling, vil man prisgibe til et brutalt Politii og en hensynsløs Dommerstand, og, det siger jeg, skulle vi meget betænke os paa. Der er et Blad, som hedder Vangelands Avis. Det omtalte en Kommission, der har været nedsat i den saakaldte Kuder-Rønge-Sag. Der var en Assessor Lütken paa Vangeland, og om denne Dommer refererede Vangelands Avis, at han havde behandlet Vidnerne paa en brutal Maade og brugt Udtryk imod Folk, der kun vare til Stede som Vidner, af den Art, at det ikke kan nævnes i en parlamentarisk Forjamling. Det er det nyeste Tilfælde, der foreligger. Det forekommer mig da, at det vilde være meget uheldigt, om man vilde prisgibe Folk, om hvilke vi intet andet have hørt, idet der ikke foreligger nogen som helst Klage over disse smaa Pug og Stød, til et Politii, om hvilket vi vide, at det er meget brutalt, og til Dommere, som vi alle, i alt Fald største Delen